רגד סואעד
Raghad Sawaed
رغد سواعد

גבול נודד

הצבה בחלל, פיסול, ציור

הדרך הלוך ושוב – החוצה, לעיר השכנה, לקיבוץ, למכללה ופנימה, חזרה לכפר הקטן שלי, פוקחת את עיניי ומרחיבה את מבטי. מתבוננת ומפענחת את שפת המקום שאני חלק ממנו בכל צורה, גבול, קיר ובניין ושואלת מה עתיד המקום הזה? איך הוא נשאר כה קטן כשסביב הכול גדל? הרחבות, שכונות ובתים מתקרבים לסלון בייתי. מרותקת ועצבנית פותחת עיניים וראייה חדשה מתמקמת, מגלה לי את חומר היסוד – ברזל שער הכניסה הקיבוצי הצהוב, ברזל השילוט שמכריז על התחדשות ובנייה, ברזל כקו שמסמן גבול מדומיין, מסמן את ה"בין לבין שלי".

הפרויקט בהנחיית: נעה צורן

حدود متنقلة

عمل تركيبي , نحت, رسم زيتي

الطريق ذهابًا وإيابًا – إلى الخارج, للمدينة المجاورة, الكيبوتس, الكليّة وإلى الداخل, عودة إلى قريتي الصغيرة, تفتح عيني وتوسع نظراتي. اتأمل وأفكك لغة المكان الذي أنا جزء منه في جميع الأشكال, الحدود, جدار وبناية وأسأل ما مستقبل هذا المكان؟ كيف ظل هكذا صغيرًا بينما كل شيء من حوله يكبر؟ الشوارع, أحياء ومنازل تقترب من صالون بيتي. مندهشة أفتح عيني ورؤيا جديدة تتكون, تكشف لي المادة الأساسية – حديد, البوابة الصفراء التي استعيرت من الكيبوتس, حديد اللافتات الذي يعلن التجدد والبناء, الحديد كخط يشير إلى الحدود المتخيلة, يشير إلى "البين بين الخاص بي".

المشروع بإرشاد: نوعا تسورن

רנא חטיב
Rana Khatib
رنا خطيب

רואה בעין האחורית
הצבת וידאו ופיסול קינטי

יצירתי חוקרת זיכרונות מעברי ומשם מגיעים הדימויים לווידאו ולפיסול. התנועה שחוזרת על עצמה, מתוך שגרת הבית או כחלק מטקס היא במוקד הפרויקט. בעבודות הוידאו, במרחב בייתי, תנועותיה של אימי סביבי, מגוננות ומאיימות, פעם מדמות רחצת תינוקת ופעם מלוות את טקס ה"תקתק ראסאסה" לגירוש עין הרע באמצעות טפטוף בדיל מעל לראשי לקערת מים. הבדיל שעבר התקרשות והתכווצות בתהליך הטקס חובר לתנועת הפסל הקינטי בחלל וממשיך את חקירת היחסים והמתח הטמון בהם.

הפרויקט בהנחיית: הילה בן ארי

ارى بعيني الخلفية
فيديو ونحت حركي

يطرح المعرض أعمال ذكرياتي من الماضي ومنه تصل الصور إلى الفيديو والنحت. الحركة المتكررة, من خلال روتين البيت أو كجزء من طقوس هي في محور المعرض. في أعمال الفيديو, في الحيّز البيتي, حركات أمي حولي, تحمي وتُهدد, مرة تحاكي حمّام طفلة ومرة ترافق طقس "طق طق رصاصة" لرقية من الحسد بواسطة صب القصدير بوعاء ماء فوق رأسي. القصدير الذي يتصلب ويتقلص خلال طقس الرقية, يتواصل مع حركة التمثال الحركي في الحيَز ويواصل البحث في العلاقات والتوتر الكامنة بينها.

المشروع بإرشاد : هيلا بن أري

לאנה טויל
Lana Tawil
لانا طويل

מיצב, וידאו

הגוף כחומר האדמה, מה הגוף זוכר מהאדמה? איזו אדמה נותרה בגוף?

הגוף שלי מוצא את העוגן באדמה, כשהסביבה איננה יציבה. בטקס טיהור, אני טובלת את גופי באמבט בוץ, מורחת, מנקה ומחזירה את החיבור השלם בין החומרים – ביני לבין האדמה.

عمل تركيبي، فيديو

الجسد كمادة الأرض، ما الذي يتذكره الجسد من الأرض؟ أي أرض تبقى في الجسد؟

جسدي يجد مرساته في الأرض، عندنا لا تكون البيئة مستقرة. في طقوس تطهير، أغمر جسدي في حوض حمام طيني، أدهن، أنظف وأعيد التواصل التام بين المواد – بيني وبين الأرض.

הפרויקט בהנחיית: עיינה שני ויינברגר

المشروع بإرشاد : عينا شني وينبرغر

אסף ברק
Assaf Barak
أساف باراك

מחסה
מיצב ניילון, סאונד, וידאו, צילום סטילס, הדפס אקווטינטה

אוהל גדול, ארעי ושקוף – חלל בתוך חלל – מרחב של מחיצות בין החוץ לפנים. הפרדות שקופות מזמינות להיכנס ביניהן, לחוות את חוויית פנים הגוף, את הניילון הקרוב, את רחש לבישתו, עכירות עטיפתו, מגונן, מבודד וחושפני. מי שנכנס עלול ללכוד בטעות קשר עין מבעד למחיצה, להיבהל, להיחשף, להתאהב. חומר הניילון משמש לניתוק וסטריליזציה בין גוף לגוף, ובין גוף לעולם. זו היא הזמנה לחוויה של בידוד, של בדידות, נרגנות, עצב וכמיהה, ואולי אף של מציאה.

הפרויקט בהנחיית: שרון גלזברג

مأوى
عمل تركيبي من النايلون, صوت, فيديو, تصوير فوتوغرافي, طباعة – اكفاتينتا

خيمة كبيرة, مؤقتة وشفافة – حيّز داخل حيّز – حيّز عازل بين الخارج والداخل. عوازل شفافة تستدعي الدخول بينها, اختبار تجربة داخل الجسد, النايلون القريب, حفيف ارتدائه, تعكر غلافه, يحمي, يعزل ويكشف. من يدخل قد يقبض بطريق الخطأ علاقة عين من خلف العازل, يهلع, ينكشف, يعشق. مادة النايلون تستخدم للفصل والتعقيم بين الجسد والجسد, بين الجسد والعالم. هذه دعوة لتجربة العزلة, الوحدة, التذمر, الحزن والاشتياق, وربما حتى الشيء النادر.

المشروع بإرشاد : شارون غلزبرغ

כלארא ח'מיס שחאדה
Clara Khamis Shhadeh
كلارا خميس شحادة

מיצב, עץ, בד ומסמרי ברזל

המיצב שיצרתי מבטא את הזהות הנוצרית שלי דרך האמירה "לכל אחד הצלב שלו". משמעו כי לכל אחד ואחת קשיים המתאימים לרמת יכולתם. בשבילי, הצלב הוא הזריקות שאני דוקרת את עצמי כל יום בבטן, במרחק 5 ס"מ מהטבור. המחט החדה מחדירה לתוך גופי חומר שורף ומכאיב, אותו אני סובלת כדי לשמור על ההיריון שלי. זה הצלב שלי, מה שלך?

הפרויקט בהנחיית: אמירה פודי

عمل تركيبي, خشب, قماش ومسامير حديد

يعبر هذا العمل التركيبي عن هويتي المسيحية و المقولة "لكل شخص صليبهُ" – بما معناه انه لكل منا الصعوبات والمشاكل التي تتناسب مع قدرته على التحمل . صليبي هو عبارة عن حقنة اخذها كل يوم في بطني على بعد 5 سم من الصرة. الابرة الحادة تحقن جسدي بمادة مؤلمة وحارقة, والتي اتحملها من أجل الحفاظ على الحمل. هذا هو صليبي فما هو صليبك؟

المشروع بإرشاد : أميرة فودي

שיראל תורג'מן
Shirel Turgeman
شيرئيل تورجمان

שום דבר מיוחד
פיסול, הדפס וסריגה בטכניקה מעורבת

בעיני האחת אני רואה במיקוד וצלילות ובשנייה ערבוביה של כתמים. נקודת המבט שלי על העולם נעה בין חדות לטשטוש ובין זיכרון לשכחה. ראייה זו מאפשרת לי מנעד רחב של תחושות אליהם אני מזמינה בתערוכתי. דרך שבריריותם של האובייקטים, בעדינות פרומה, מחוררת, מתגבש שיח אילם שמזמין לראות את העולם במורכבותו – מורכבותי.

הפרויקט בהנחיית: הילה בן ארי

لا شيء خاص
نحت، طباعة وحياكة بتقنية مختلطة

في عين واحدة أرى بوضوح وصفاء وفي الثانية خليطًا من البقع. وجهة نظري للعالم تتراوح بين الحدة والضبابية بين الذاكرة والنسيان. تتيح لي هذه الرؤية طيفًا واسعًا من الأحاسيس التي أدعو إليها في معرضي. عن طريق هشاشة الأشياء، برقة مفككة، مثقوبة، يتبلور لحوار صامت يستدعي النظر إلى العالم بتعقيداته – تعقيداتي.

المشروع بإرشاد: هيلا بن أري

שרה סעדי
Sarah Saadi
سارة سعدي

רישום עיפרון על קופסאות
תרכובת מזון לתינוקות

בני הראשון נתן לי להיות אמא בפעם הראשונה, ושינה את שמי משרה – לאמא. נולדו בי חוויות חדשות, כמו קווים שנרשמים על רקע לבן, נרשמת האימהות שלי ולובשת כל מיני סוגים של תחושות. קופסאות תחליב החלב שבני אוכל מאז היוולדו הן המצע בעבודתי, עליהן אני רושמת מראות שונים לפני ואחרי שנהייתי אמא. את הרישומים יש לראות בתנועה, סביב לקופסאות, וביניהן, כך, אני מקווה תתגלה תמונה מורכבת של אימהות חדשה.

הפרויקט בהנחיית: רחל מנשה דור

رسم بالرصاص على علب
غذائية للأطفال

طفلي الأول جعلني أكون أمًا لأول مرة, وغير اسمي من سارة إلى أم. تولدت داخلي تجارب جديدة, كخطوط رسمت على خلفية بيضاء, ترسم أمومتي وتلبس مختلف أنواع الأحاسيس. علب بدائل الحليب التي يأكلها أبني منذ ولادته هي مركز أعمالي, ارسم عليها مشاهد مختلفة قبل أن أصبح أمًا وبعدها. يُنظر إلى هذه الرسومات في حركتها, حول العلب, وبينها, وهكذا أتمنى أن تنكشف صورة مُركبة للأمومة الجديدة.

المشروع بإرشاد: راحيل منشة دور

שאם היבי
Sham Hebe
شام هيبي

אור על אור

גבס, ברזל, זכוכית וצבעי זכוכית

חלון מביתו הנטוש, הישן של סבי, כפתח של אור אל העולם הרוחני והאמונה שלי. על גבי זכוכיות החלון, מצוירות ערבסקות, בהשראת עיטורים אסלאמיים מסורתיים שנבחרו מתוך חלונות קירות ותקרות של מסגדים ובתים ובהן שילבתי צורות גיאומטריות, פרחים וכתיבה. השילובים הללו יצרו ערבסקה אישית משלי, פתוחה וחופשית יותר. החלון הלקוח מפיסת חיים משפחתית, עשוי ברזל חלוד, ובתוכו זכוכית מעוטרת בידיי הם כצוהר לחיבור בין מסורת להתחדשות.

הפרויקט בהנחיית: אמירה פודי

نورٌ على نور

جبس, حديد, زجاج وألوان زجاجية

نافذة من بيت جدي القديم المهجور, كفتحة ضوء إلى عالم معتقداتي الروحانية. على زجاج النافذة, رسومات زخرفية, بوحي الزخارف الإسلامية التقليدية التي تم اختيارها من نوافذ وجدران وسقوف المساجد والبيوت أضفت عليها أشكالًا هندسية, زهور ونصوص. هذا الدمج شكل زخرفة خاصة بي, أكثر انفتاحًا وتحررًا. النافذة المأخوذة من قطعة حياة عائلية, مصنوعة من الحديد الصدئ, وفي داخلها زجاج مزخرف بيدي هي كنافذة تربط بين التقاليد والتجديد.

المشروع بإرشاد : أميرة فودي

אתמאר בסול
Atmar Bsoul
أتمار بصول

סבתא

גילוף בעץ ליבנה

סבתי יוסרא, השפיעה עלי מילדותי והייתה עבורי מקור של חום ואהבה. הורי גידלו אותנו בשכנות לסבתא ועיניי היו נשואות אליה תמיד. יוסרא ילדה שישה בנים וארבע בנות, כולם חיים היום סביבה, ואת כולם היא מכילה ומטפחת. כשאני מגלפת את דמותה בעץ, חריצים חריצים, אני מרגישה את החומר, נכנסת לתוכו, והרגש שלי משפיע על התנועה פנימה – כמו בקשר עם סבתא.

جَدّتي

نقش في خشب السندر

جدتي يسرى، أثرت فيّ منذ طفولتي وكانت بالنسبة لي مصدر دفء وحب. والداي ربونا في جوار جدتي وعيوني كانت عليها دائمًا. أنجبت يسرى ستة أبناء وأربع بنات، وجميعهن يعيشون اليوم بالقرب منها وهي تحتويهم كلهم وترعاهم. عندما انحت شخصيتها في الخشب، شقوقًا شقوقًا، أشعر بالمادة، أدخل فيها، وأحاسيسي تؤثر على الحركة نحو الداخل – كعلاقتي مع جدتي.

הפרויקט בהנחיית: אמירה פודי

المشروع بإرشاد : أميرة فودي

נורה חטיב
Nora Khatib
نورة خطيب

קרקע ללא תחתית
מיצב, וידאו

נוכחות הנעדר והיעדרות הנוכח.
בעבודתי אני מתייחסת לפעולת הריצוף כאל נקודת חיבור אינטימית בין חיפוש אחר קרקע לבין זכרונות אישיים מעבודתו של אבי כרצף, אשר נפטר במהלך לימודי התואר. אני מתחקה אחר עבודתו הדורשת מקצועיות ומיומנות רבה, אך יוצרת ריצוף בלטות משלי, מבוקע, גושי וחסר אחיזה. ההתחקות מקרבת אותי אל דמותו של אבי והקשר המיוחד בינינו ויחד עם זאת מנכיחה שוב ושוב את היעדרו. היצירתיות, השוכנת בפער בין שניהם, היא הכלי להתמודדות.

הפרויקט בהנחיית: עיינה שני וויינברגר

أرض بلا أساس
عمل تركيبي, فيديو

حضور الغائب وغياب الحاضر.
أتناول في عملي عملية التبليط كنقطة وصل حميمية بين البحث عن الأرض والذكريات الشخصية في عمل والدي كبلاط, والذي توفي خلال دراستي الأكاديمية. اتقصى عمله الذي يتطلب المهنية والكثير من المهارة, ولكني أبني رصف بلاط خاص بي, متشقق, متكتل غير متماسك. عملية التقصي هذه تقربني إلى شخصية والدي وللعلاقة الخاصة بيننا, ومع ذلك فأنا استحضر, مرة تلو المرة, غيابه. الابداع الساكن في الفجوة بين الاثنين هو أداة للمواجهة.

المشروع بإرشاد : عينا شني وينبرغر

נג'וה ספדי
Najwa Safadi
نجوى صفدي

עפרונות צבעוניים על נייר

בצבעי עיפרון עליזים אני מציגה סדרה של עבודות העוקבות אחר התפתחותו של גידול. הרישומים, אשר נעשו מתוך התבוננות בתוצאות בדיקות אישיות, הופכים במקביל את המעקב הרפואי המתמשך לפעולה אמנותית צבעונית המשתנה מדי יום. במקום בו מצויים כאב וסבל אני מוצאת גם את נקודת הכוח להיכרות אינטימית משלי בהתמודדות עם גידולים.

أقلام رصاص ملونة على ورق

بألوان الرصاص المبهجة أعرض سلسلة أعمال ترصد تطور الورم. الرسومات, التي قمت بها من خلال تأمل نتائج الفحوصات الشخصية, تحوُل الرصد الطبي المتواصل بالتوازي إلى عمل فنّيّ ملون يتغير كل يوم. حيث يوجد الألم والمعاناة أجد أيضًا نقطة القوة للتعارف الحميمي ومواجهة الورم.

הפרויקט בהנחיית: רחל מנשה דור

المشروع بإرشاد: راحيل منشة دور

ליאל עמרן
Liel Amran
ليئيل عمران

שארית
מיצב, חיידקים, טכניקה מעורבת

חללים מוגנים המשמשים מעטפת והגנה לגוף. שם, בנקודות החיכוך, במקום האינטימי והפרטי כחלל הבית או בטנת מעיל הפוך, מתגלים רישומים של חיידקים חיים. חיידקים אלו הגדלים בתוך מרחבי מחייה חדשים, מתפתחים ומתים לאורך התערוכה. מכלול סימנים אנושיים וביולוגיים, מותירות עדויות של מגע ושל חיים, גם אם הם עצמם כבר אינם, נותרת שארית.

بقايا
عمل تركيبي، بكتيريا، تقنية مختلطة

فضاءات محمية تستخدم كغلاف وحماية للجسد. هناك، في نقط الاحتكاك، في المكان الحميمي والخاص كالبيت او بطانة المعطف ، تنكشف رسومات بكتيريا الحياة. هذه البكتيريا التي تتكاثر في فضاءات حيوية جديدة، تتطور وتموت على امتداد المعرض. مجمل علامات إنسانية وبيولوجية، تترك أدلة من التواصل والحياة، حتى لو لم تعد هي موجودة، تظل البقايا.

תודה מיוחדת לצוות מעבדת בית מרגולין, אורנים
הפרויקט בהנחיית: הילה בן ארי

شكر خاص لطاقم مختبر بيت مرغولين، أورنيم
المشروع بإرشاد: هيلا بن أري

מורן דעקה
Muran Daaka
موران دعقة

ירושה
מיצב, וידאו וטכניקה מעורבת

האם התבוננת פעם במישהו מקלף קלמנטינה? בילדותי התבוננתי ותעדתי זאת ביומני היום אני יכולה להבין למה...

בתערוכה אני חוקרת את תפקידי כצופה וכמשתתפת בטקסים משפחתיים שירשתי, תוך התעמקות בממדים הרגשיים, המוחשיים והחבויים שלהם. בסדרת עבודות הופכות ירושות אלו, על כובד משקלן, לחומרי גלם במעבדה רב חושית. טקסים אישיים שיצרתי, נמתחים מעבר לתפקידם המסורתי לכדי מצבים אבסורדיים ובכך מעלים שאלות אודות משמעותם.

הפרויקט בהנחיית: עודד הירש ונעמה עמר־הדני

ورثة
عمل تركيبي, فيديو, تقنية مختلطة

هل راقبت يوماً شخصًا وهو يقشر المندلينا؟ في طفولتي فعلت ودونت ذلك في دفتر يومياتي, واليوم أفهم لماذا....

يقدم المعرض سردًا لدوري كمراقبة ومشاركة في الطقوس العائلية التي ورثتها, من خلال التعمق في الأبعاد العاطفية, الملموسة والخفية في سلسلة أعمال, تتحول هذه الورثة, بكل ثقلها, إلى عناصر ومواد في مختبر متعدد الحواس, يتم فيه ابتكار طقوس شخصية واختبار العناصر بما يتجاوز دورها التقليدي المألوف, مما يصل إلى نقطة تناقض أو غياب المنطق وبهذا, يتم طرح أسئلة حول فحواها.

المشروع بإرشاد: عوديد هيرش ونعمة عومر هداني

מור גלובין
Mor Globin
مور چلوبين

לא למאכל
מיצב, פיסול בחומר קרמי,
רישום עפרונות על נייר

במחסן הנהוג לאחסון חומרי ניקיון, החבוי לרוב מעיני כל, מוצגות שתי סדרות של חומרי הלבנה ופעולות של מחיקה. מניפולציות חומריות על בקבוקי חומצה ואקונומיקה כמו גם מחיקה והדגשה של דימויים אקטואליים ממהדורות החדשות של המלחמה, חושפים ומכסים את המיותר, הפסול או הבלתי נעים לעין. מבעד לשכבות עולה השאלה, האם מחיקה היא פעולה של שלילה או של הנכחה?

הפרויקט בהנחיית: נעמה עמר־הדני

ليس للأكل
عمل تركيبي, نحت بمادة السيراميك,
رسم برصاص على ورق

في المخزن المستخدم لتخزين مواد التنظيف, والذي عادة ما يكون مخفيًا عن الأنظار, يتم عرض سلسلتين من مواد التبييض وعمليات المحو. إن التلاعب بالمواد على زجاجات الحمض والمبيض, بالإضافة إلى محو وابراز الصور من النشرات الإخبارية الجديدة للحرب, يتم كشف وتغطية ما هو غير ضروري, أو غير مناسب أو غير سار للعين. ومن خلال الطبقات يبرز السؤال: هل المحو فعل نفي أم استحضار؟

المشروع بإرشاد: نعمة عومر هداني

מור גלובין
Mor Globin
مور چلوبين

סוג ב׳, 2023
פיסול קרמי, הדפס קרמי
ועפרונות צבעוניים

تالف, 2023
نحت بمادة السيراميك, طباعة على مادة
سيراميك, واقلام رصاص ملونةط

רמאח גבן
Remah Ghaben
رِماح غبن

מיצב, גבס ורישום

בתנועה בלתי צפויה, מתפתלת וזריזה מגן התמנון על עצמו. אין לדעת מאין יגיח ולאן הוא יחמוק. גמישותו מאפשרת לו להתקדם, לנוע הלאה, להתגבר על המכשולים, לשלוח זרועות קדימה ולא לעצור. בעבודתי הפנטזיה פוגשת מציאות, התמנון משוחרר לחופשי ואני בעקבותיו. כוחותיו הם כוחותיי, בדמיוני אנחנו אחד.

הפרויקט בהנחיית: נעמה עמר־הדני

عمل تركيبي , جبص , رسم على ورق

بحركة غير متوقعة، ملتوية ورشيقة، يحمي الأخطبوط نفسه. لا نعرف من أين سيظهر وإلى أين سيتملص. مرونته تسمح له بالتقدم، التحرك إلى الأمام، التغلب على العقبات، أن يرسل أذرعه إلى الأمام دون توقف. تلقتي في أعمال الخيال مع الواقع، الأخطبوط حر وأنا في أعقابه. قوته هي قوتي، وفي مخيلتي نحن واحد.

المشروع بإرشاد: نعمة عومر هداني

לינה בארכה
Lina Barka
لينا باركة

דצמבר
מיצב טכניקה מעורבת

שני כוחות מניעים את התערוכה שלי. האחד מושך למטה, לקרקע, ליציבות, לבית, לספלי הקפה, למסורת, לחברה, לדת וללאום. לעיתים כמו סלע כבד שאני סוחבת על גבי. השני מושך למעלה, גבוה לעננים, בתנועה אדירה לאוויר הפתוח, לאותה תחושת ריחוף כשהתנדנדתי על נדנדה בתור ילדה. המתח העדין הזה "בין הארץ לשמים", מושך ואינו מרפה, גם אם התנועה הנראית לעין היא דוממת.

הפרויקט בהנחיית: נעמה עמר־הדני

كانون الاول
عمل تركيبي تقنية مختلطة

قوتان تحركان معرضي. واحدة تشد إلى الأسفل, إلى الأرض, إلى الاستقرار, إلى البيت, إلى فناجين القهوة, إلى التقاليد, إلى المجتمع, إلى الدين والقومية. أحياناً مثل صخرة ثقيلة أحملها على ظهري. والثانية تشد إلى الأعلى, عاليًا نحو السحب, بحركة هائلة في الهواء الطلق, لذلك الشعور بالتحليق عندما تأرجحت على الأرجوحة في طفولتي. هذا التوتر الدقيق "بين الأرض والسماء", يشد ولا يترك, حتى لو كانت الحركة المرئية صامتة.

المشروع بإرشاد: نعمة عومر هداني

מראם חאמד
Maram Hamed
مرام حامد

מיצב, פיסול מתכת
וציור אקריליק על בד

זיכרון רחוק של שוק בכפר שכבר מזמן הפך לחניון מכוניות, הוא במוקד התערוכה שלי. המולת האנשים, הפשטות, ההליכה הרגלית בדרך הרחבה והפתוחה, והיד המושטת לקנות דבר מה, הופכים ביצירתי למבוך גופני וחומרי המזמין את הצופים לנוע במסלול מפותל ומשתנה ביניהם. צמד עגילים קטן וזניח נותר כהד למקום השוקק של חווית ילדות.

הפרויקט בהנחיית: עודד הירש ונעמה עמר־הדני

عمل تركيبي، نحت بالحديد
ورسم أكريليك على قماش

ذاكرة بعيدة لسوق القرية الذي أصبحت منذ فترة طويلة موقفًا للسيارات، هي محور معرضي. صخب الناس، البساطة، المشي على الطريق الواسع والمفتوح، اليد الممدودة لشراء شيء ما، تصبح في عملي متاهة جسدية ومادية تدعو المشاهدين إلى التحرك في طريق متعرج ومتغير بينهم. يظل زوج الأقراط الصغير غير المهم بمثابة صدى للمكان الصاخب من تجربة الطفولة.

المشروع بإرشاد: عوديد هيرش ونعمة عومر هادني

אורטל בוסי
Ortal Bussi
اورتال بوسي

עט על נייר ונייר מנוקב

מבעד לפעולות של חירור וניקוד הולך ונוצר הדימוי בעבודותיי. הפעולות מדודות, מצריכות ריכוז רב, בחירה והתכווננות מלאה אך לצד זאת הדימוי חמקמק, נאסף ומתפזר לפרקים – דבר המייצג עבורי דרך מחשבה ועיבוד.

נקודות שחורות ונקבים בדף, פורסים עולם מזערי אך אינסופי של אפשרויות ויחסים בין הנראה לעין לנוכחותו של הריק, האין.

הפרויקט בהנחיית: יונתן אופק ונעמה עמר־הדני

حبر على ورق مثقوب

من خلال عمليات الثقب والتحريك تتشكل الصورة في أعمالي. العمليات معتدلة، تتطلب الكثير من التركيز، الاختيار والجهوزية الكاملة، لكن مع كل ذلك تبقى الصورة متملصة، تتجمع وتتبعثر لاجزاء – الأمر الذي يمثل بالنسبة لي طريقة تفكير ومعالجة.

نقط سوداء وثقوب في الصفحة، تبسط عالمًا مصغرًا ولكن غير نهائي من الإمكانيات والعلاقات بين ما تراه العين وحضور الفراغ، العدم.

المشروع بإرشاد: يونَتان اوفك ونعمة عومر هداني